

ROJSTVO -

SMEH JE SVOBODA SRCA

Ziv naj vsi narodi
ki hrepent dobita'dan,
da, koder sonce hodi,
prepiš iz sveta bo prgan,
da rojak
prosi bo vnaš,
ne vrag, le sosed bo mejak!

Idrsofical

Edi foot

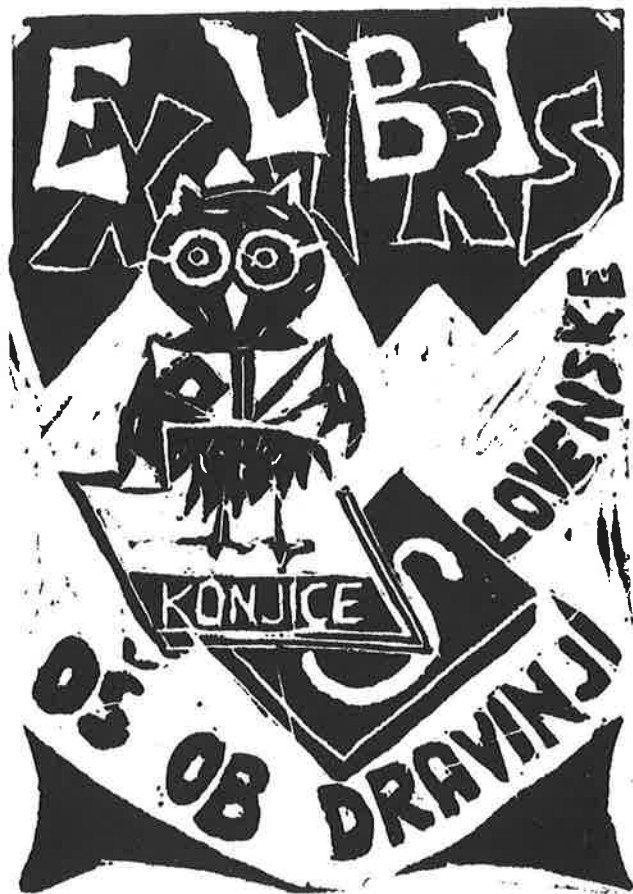
vaca

opava

vavle

Pojila

Osnovna šola Ob Dravinji
Slovenske Konjice

ROJSTVO

LITERARNI IN LIKOVNI ZBORNIK

Osnovne šole Ob Dravinji

Slovenske Konjice

s tematskim naslovom

SMEH
JE
SVOBODA
SRCA

ob 10. obletnici
samostojne Slovenije

Slovenske Konjice, november 2001

TONI
HUBERNIK 3. a

Tomaz Orož, 6.a

Zgodba iz Smehlandije

deželi Smehlandiji so Smehci in Krohotci živeli v večnem miru. Na njivah so sejali seme, gnojili so s smehom in pobirali so šale.

Vse je bilo mirno, dokler niso vdrli v deželo Jokci in hoteli, da bi se Smehci in Krohotci vdali in postali njihovi sužnji. Smehci tega, seveda, niso hoteli niti slišati in, seveda, je bila vojna neizogibna. A to je bila drugačna vojna. Smehci in Krohotci so se bojevali s smehom, krohotom in s šalami, Jokci pa z jokom in žalostjo. Boj se je bil deset let in deset ur, a na koncu je zmagala Smehlandija.

Tako se je življenje spet vrnilo na stare tire.

Rok Vahter, 2.a

Kralj smeha

anes bomo slišali pripovedko o kralju, ki je zbolel za smejalno boleznijo. Zaradi tega je odpustil grajskega norčeka.

Nekega dne je izgubil copato in že se je po celem dvorcu slišalo: »Kdo je pojedel slano copato?« Malo kasneje je že imel pripravljeno novo šalo o tem, kako je Janezek baje dobil roza kože. Tako je bilo vse dni. Kmalu se je domislil finte, tako da je rekel: »Kraljica, glej dinozavra!« Kraljica ga je vprašala, kje je, on pa ji je odgovoril: »Hvala za pogled, jutri pa spet.« V govoru pred ljudstvom je ugotovil, da je njegova dežela, dežela norcev. »Zato jo bom poimenoval...m, m, mm...« je premišljeval. Nato pa je le zinil, da bo Dolina smeha.

Na koncu je povedal žalostno novico, da je Jure, ki pase kure, dobil nove piščančke, ki so pojedli preostanek zgodbe.

Miha 2. 7. a

Ivan Rak, 6.b

V deželi Smeha

V deželi Smecev sem doma,
ta dežela marsikaj lepega ima.
Deželni Smehec je vedno nasmejan,
vesel in razigran.

Če se srečaš s Smeccem,
se ta nasmeji,
še ti se nasmejiš,
se smejemo vsi,
ker smo si vsi prijatelji.

Smehec ima veliko prijateljev,
takšnik in drugačnik,
toda največ je pisateljev.

Smecki hodimo po nakupih
v veliko mesto Smehovsvet,
le tako ima Smehec
možnost preživet'.

Smehec se hrani le s smekom,
ki ga dobi v velikih generatorjih smeha,
Smecki zato nikoli ne delamo greha.

V deželi Smecev je Smehovsvet
edino mesto in stoji za deveto cesto.
Smecki, takšni in drugačni,
vsi veseli smo,
radi plešemo in pojemo.

Narobe svet

omanem si oči in se tako kot vsako jutro zbudim. Pogledam proti uri in zgroženo ugotovim: »Zamudil bom šolo!!!» V hipu sem popolnoma buden.

Brezglavo hitim proti kopalnici in odprem vodo. Tako je vroča, da se opečem. Hitro spustim bolj mrzlo vodo in si umijem obraz. Stečem na stranišče. Nato se grem obleč.

Ne najdem pravih hlač in vse bolj obupan premetavam omaro brez pravega smisla. Pogledam še v kopalnico in opazim, da so se hlače že posušile. Ko si jih nadenem, si grem pripraviti torbo po današnjem urniku. To traja precej časa, saj v moji sobi, kjer je prava zmešnjava, težko najdeš hitro vse potrebne učbenike in zvezke. Stečem v kuhinjo, kjer si nalijem skodelico kar mrzlega čaja, pri tem se zaradi živčnosti polijem po hlačah. Hitro se grem preobleč v hlače, ki se jih drugače izogibam, a danes nimam druge izbire. Stečem po stopnicah navzdol, zaklenem vhodna vrata in že z največjo možno hitrostjo drvim po ulici proti šoli. Vmes si izmišljujem izgovor » zakaj sem zamudil », a eden je slabši od drugega.

A že prvi znani obrisi naše šole me ustavijo. Šele takrat se spomnim, DA SO POČITNICE, jaz pa kot norec brez glave tečem proti šoli. Začudeno in jezno se obrnem na petah in počasi odidem proti domu.

Danes pa se ob spominu na to le še nasmejim.

Ana Kolar, 4. kl., OŠ Tepanje

Smeholjubki

Smeholjubki so bili
in po svetu so šli.

Kar naprej so se žgečkali,
da so se lahko smejali.

Oče nekdel je: "Daj mir!"
in si v usta tlačil sir.

Mama ga je požgečkala
in sta zopet se smejala.

Ko prišel je večer,
v hiši nastal je mir.

V postelji so zaspali
in še v spanju so se
smejali!

Jure Hundrič, 3. kl., OŠ Tepanje

Kadar je nebo rdeče, pomeni, da si Bog raznjiče peče.

Kdo pa ve, zakaj je Tepanje dobilo takšno ime?

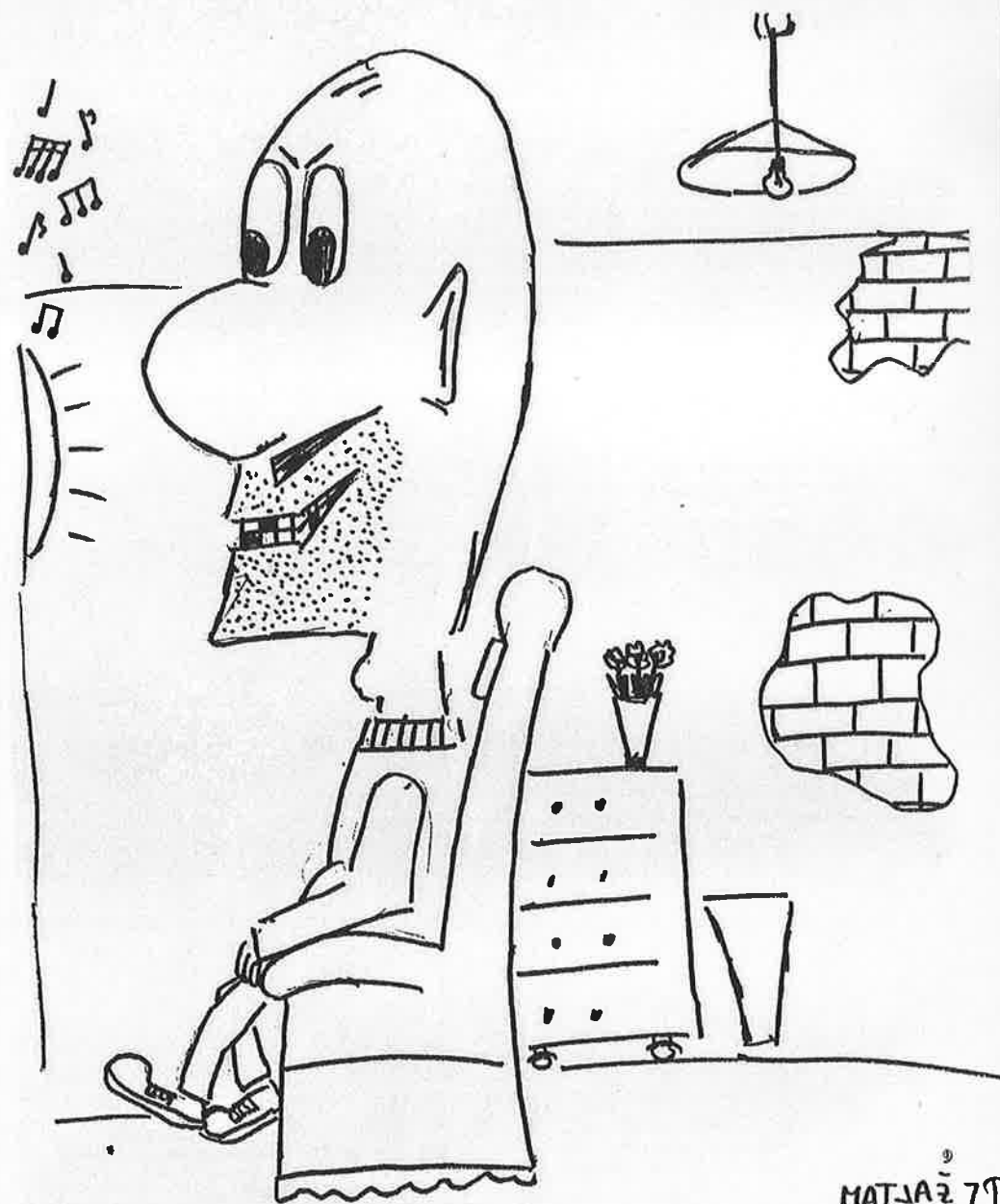
Če si nekoga pozdravil, ko si se sprehajal, si bil tepen.

Ko si se sprehajal drugič in nisi pozdravil, ker si se bal, da te bo

kdo mahnil, si bil

zopet tepen, ker nisi pozdravil.

Ha, to je bilo veselo!

MATJAŽ
KONČIČ 7.11

Nadja Vezjak, 5.c

Smejko

On razgraja, se smeji,
nikoli slabe volje ni.

Ljudje se čudijo močno,
le kaj bi temu dečku b' lo?

Prijatelja ima čudaka,
cmeri se in kokodaka.

Vedno kislo se dži,
Kisko pravijo mu vsi.

Matej Kuzman, 5.a

Režko cmera

Naš Režko je zbolel,
naš Režko je znorel,
saj kar naprej reži se
in dela čudne "frise".

Se očku je smejal,
ga očka je nažgal,
ga trikrat je čez R ....
in ... začel je vpit' .

Zdaj Režko je nehal,
od udarcev zvezdice gledal,
ga smek ni več navduševal,
ker cmera je postal.

Katarina Hlastec, 7.c

Ubogi človek

Pri nas doma
živalski vrt vlada.
Od konjev do miši,
vse se najde v naši hiši.
Po dnevni sobi prašiči rjejo,
v kopalnici si bobri zobe pilijo.
Psi lajajo navzkriž,
v kuhinji miši podgani postavljajo križ.
V posteljah mačke ležijo,
v kleti se kače levijo.
Sloni po vrtu hodijo,
tigri v spalnici blodijo.
Le jaz nimam kam iti,
saj nočem med podganami in mišmi biti.

Boštjan Plešnik, 3.a

Muca in mačka

Velika muca je bila
k malemu kužku hodila,
mu vice pravila.
Smejalo se je: »Ha, ha, ha, ha.«

Mala miška je bila,
njen dom bila je luknjica.
Mačka jo je videla
in zarjavela: »HA, HA, HAA!«

12

13

F.D.

N.P.

Jernej Gorinšek, 7.b

Županova Micka (odlomek – sodobna različica)

ride Anže, oblečen kot panker. Okoli vratu ima verigo, da ga kar k tlom vleče. Lase ima zelene, rdeče in modre. Oblečen je v kratke hlače, ki so pobarvane s sprejem, kratko majico, obul pa je uničene bulerje, na katerih je vsa barva že odpadla.

MICKA: »Anže, ja kak pa si?«

ANŽE: »Veš kaj, od zdej naprej je meni ime Andy in se mi zdi, da sem tak čist kul.«

MICKA: »Nehaj Anže, že tak' imam vsega poln kufer.«

ANŽE: »Lepa si kakor kitara, dolga kakor drog, brhka kakor boben, v tvojih očeh pa en fant notri sedi in z bandom špila. No Micka, kako se ti to kaj zdi?«

MICKA: »Nehaj me še ti zafrkavat, valjda veš zakaj.«

JAKA: »Pusti jo, Anže, ne bodi tako tečen.«

ANŽE:(k Micki) »Kajne, Micka, da nisem tečen. Saj pa vem, da ti je bil ravno en tak tip, kot sem zdaj jaz, zelooo všeč.«

MICKA: »Če hočeš, da bom dobra s teboj, me nehaj zafrkavat!«

JAKA: »Da te ne bom fento, Anže! Če boš teč' n, ti Micke ne dam!«

Katarina R. 7.A

Nataša Obrul, 8.c

Polna luna

redlani, ko je na nebu svetila polna luna, je pustila posledice na sosedovem Franciju. Bil je malce v rožcah pa še zaspan.

Sladko je zaspal na kavču v dnevni sobi, nato pa je sanjal, da gre na stranišče. V resnici je bila potreba velika, zato je vstal in šel do omare. Misлил je, da je odprl vrata stranišča. Sanjal je, da je v WC-ju in da bedi. On pa je sedel v omari, lulal in spal. Ko se je polulal, mu je bilo toplo, potem pa ga je začelo zebsti. Vendar, kaj to njemu, saj je s sabo prinesel odejo. Lepo se je pokrtil, da ga ni nič zeblo, in je tam zaspal kot dojenček.

Ko se je zjutraj zbudil čisto zmeden, je iskal pojasnilo in ga tudi dobil: Polna luna je vplivala nanj in ona je bila kriva vse nesreče. Zato se je zarekel, da ob polni luni ne bo nikjer drugje prespal kot le v svoji postelji.

Kdo ve, kje ga bomo spet našli, ko bo okrogla gospa zopet zasijala v vsej svoji moči? Mogoče na strehi, drevesu ali na vrtu ali mogoče pri sosedu Trezi?

Tjaša Ledinek, 2.b

Gašperjev motor

osedov Gašper je bil radoveden deček. Vedno je stikal med odvrženimi stvarmi.

Med kupom železja je našel motor. Peljal ga je domov. Toda motor ni hotel brneti.

Nekega dne je imel za kosilo fižol. Potem se je odločil, da se bo šel vozit. Čez minuto je motor že začel brneti: «Brum, brum, bruum!» A ni se premaknil. Gašper je bil zelo začuden.

Ste tudi vi?

16

17

Rebeka Pevec, 8.b

Rambo na avtobusu

Nekega dne je Rambo prišel na avtobus. Šel je mimo šoferja, ne da bi mu plačal karto. Voznik ga je opomnil: «Hej, plačaj!» Nato je Rambo rekel: «Danes Rambo ne bo plačal!»

In ker je imel Rambo velike mišice, se ga je šofer bal in ni upal vztrajati. Drugi dan je Rambo zopet prišel na avtobus in šofer od strahu ni nič rekel.

To se je ponavljalo dan za dnem in končno je voznik s seboj pripeljal inšpektorja, da bo on naredil red in Rambo prisilil, da plača. Rambo je zopet prišel na avtobus in šofer je važno in pogumno dejal: «Plačaj!» Nato je Rambo zopet dejal: «Rambo danes ne bo plačal!» Takrat pa je jezni inšpektor vstal in glasno rekel Rambu: «Zakaj pa Rambo ne bo plačal?!» Rambo se je pa še glasneje zadril: «Ker ima Rambo mesečno!»

Sara Oprčkal, 4.b

Napitek proti nogometu

Najprej sesekaš nogometno žogo. En kos žoge daš kuhat v lonec. Vre naj petnajst minut. Dodaš malo trave, mreže in del nogometnega čevlja. Vse skupaj kuhaš pol ure. Na koncu dodaš sveže blato in napitek je končan.

Ko ga popiješ, se ne boš več spomnil, kaj je to nogomet.

Miha Z. Z.a.

Nika Pučnik, 5. b

Smek

Smek se podi čez šolske klopi.

Mika se v prvi klopi hikita,
Alenka za njim nekaj blebeta.
Jure se za trebuh drži,
ker ga od smejanja že vse boli.

Le učiteljica se jezno drži,
ker v razredu nikogar ni,
ki bi prisluhnil ji.

Učenci 1. a in 1. b

Rime na HI, HI, HO, HO

HI - HI - HI - HI

vse se mi smeji,
vse lepo diši,
kuža sladko spi,
roža že cveti,
balon po zraku leti,
iz lonca se kadi,
ura se vrti.

HO - HO - HO - HO

v šoli je lepo,
sonce sije nes močno,
v zlati liški smo,
sonce šlo je za goro,
to je nes lepo.

Kako prebrisani otroci pridejo do denarja za sladkarije

Mami mi je povedala zgodbo, kako je skupaj s svojima bratrancema prodala psa.

Bilo je poleti, ko je bila moja mami skupaj z bratrancema Klemenom in Jernejem na počitnicah pri stari mami v Radovljici. Otroci so bili stari sedem in osem let. Neko jutro so odpeljali maminega psa Astorja na sprehod. Bil je mlad, čistokrven kraški ovčar. Na poti so srečali moškega, ki mu je bil Astor zelo všeč. Klemen, ki je bil najstarejši in seveda tudi najpametnejši, je hitro sklenil kupčijo in prodal maminega psa za nekaj sto dinarjev. Vsi so bili zelo veseli, saj v življenju še nikoli niso imeli toliko denarja. Mahnili so jo v prvo trgovino in nakupili za polno košaro sladkih dobrot. Potem se je začelo sladkanje. Preostale sladkarije so skrbno skrili, kajti vedeli so, da bo stara mama hotela vedeti, kako so prišli do njih. Ko se je začelo nočiti, je stara mama pogrešala Astorja. Psa pa ni bilo tudi zjutraj, zato je stric Lado poklical svojega prijatelja, ki je bil policist, pa tudi na radio Jesenice so dali objavo o pogrešanem psu. Stara mama je bila zelo žalostna, kajti s psom sta bila velika prijatelja. Klemen pa ji je govoril, da je Astorja gotovo povozil vlak.

Po enem tednu pa je Astor prišel sam domov. Kmalu za njim je pritekel njegov novi lastnik. Otroci so takoj vedeli, koliko je ura. Ko je stara mama od moža izvedela vse podrobnosti, je vzela metlo in začela z njo pretepati novega lastnika. Bila je zelo huda nanj, ker je kupil psa od osemletnih otrok. Potem je metla začela padati tudi po malih prodajalcih. Moja mami je tisti dan dobila lekcijo še od svojega očeta. Pa tudi trgovka, ki jim je prodala toliko sladkarij, je občutila jezo stare mame.

Ta dogodek je bil za mojo mamico zelo boleč in poučen, kajti spoznala je, da ima laž kratke noge.

Zdaj pa jo večkrat prosim, da mi pove to zgodbo, in skupaj se od srca nasmejiva.

Pohojeno jajce

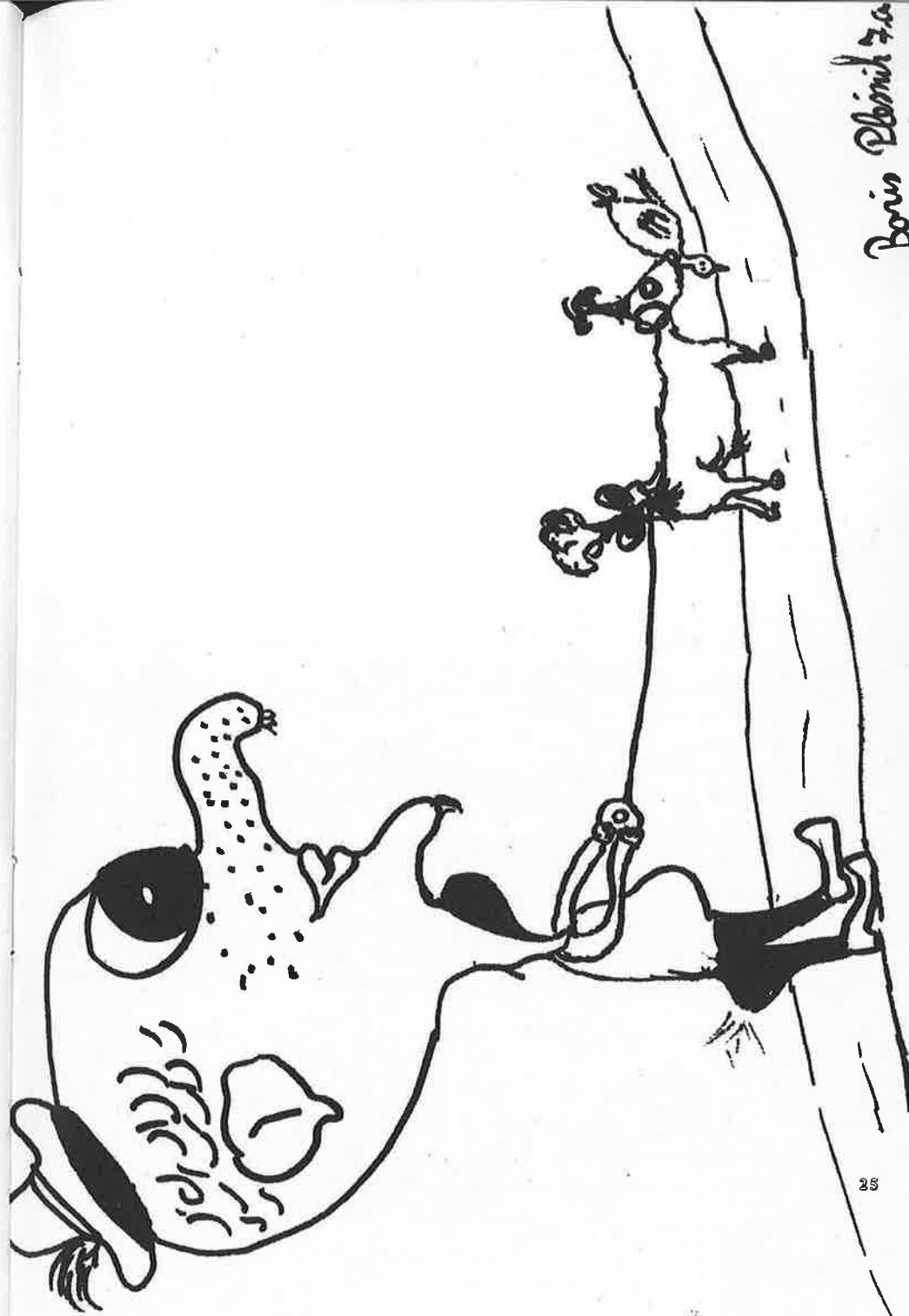
Dšla sem k omi na obisk. Takoj sem ji rekla: «Oma, povej mi kakšno smešno pripoved, prosim.» Oma pa je po krajšem premisleku začela: »Veš, Ninika, tota je pa k' r ornk smajšna. No, b' lo je v času moje mladosti...« Tako je začela in mi v štajerskem narečju zavzeto pripovedovala zgodbo. Glavno vlogo v dogodku je igral njen fant, moj dedek. Sodelovali pa so tudi njegovi trije prijatelji.

Bil je konec srednje šole. Mladi fantje, takrat oblečeni v prekratke ozke hlače in kariraste srajce s prekratki rokavi, so se hoteli zabavati. Tam okoli je bilo dosti kmetij, zato so odšli v sosedov kurnik in ukradli jajce. Nastavili so ga pod predpražnik tega sosedu in potrkali na vrata. Ko je Hrančer, tako se je sosed pisal, prišel pogledat, kdo trka, je stopil na jajce in ga zdrobil. Dedek in prijatelji so se skriti smejali kot nori. Hrančerju pa se je močno zdelo, da so prav oni to naredili, saj so bili za vse neumnosti v vasi navadno krivi oni.

Vso pot do doma so se smejali. A ko je dedek, takrat še fant, prišel domov, je pred vhodnimi vrati stopil na jajce in ga zdrobil. Za seboj pa je zaslišal glas: «Milo za drago!»

Babica pa je zaključila pripoved s stavkom: «Za kazen so pa morali Hrančerju štrbunk popucati.»

In skupaj sva se smejali kot zmešani.

Zabela

Arljivi kočar Božen si je vsako leto zredil po enega prašiča, ki ga je obrnil za domačo rabo. Bilo je ravno ob kolinah zvečer, ko reče svoji lahkomišelni ženi: «Hvala Bogu, za potrebo smo dobili zabelo.» Ona molči. Brezvesten človek pa je zunaj te besede slišal. Sklenil je paziti, kdaj bo šel gospodar zdoma.

Zgodilo se je, da je šel že drugi dan na semenj. Ženi naroči, naj doma dobro gospodinji, kakor ji je že večkrat veleval. Nepridiprav opazi, da je gospodinja sama doma. Pride k njej prav zgovoren, ko je ravno v kuhinji, in ji reče: »Dober dan vam Bog daj, gospodinja! Kaj pa počnete?« Ona je ravno pomivala posodo in jo je osupnil nenavaden pohajkovač. Njegovim premetenim besedam ni znala odgovarjati in ga je bojzljivo vprašala: «Mož, kdo ste in kaj bi radi?» »Ne veste, gospodinja? Jaz sem Zapotreba. Prišel sem po zabelo. Saj veste, tisto, ki so mi jo včeraj gospodar obljubili.« »Da, je že res. Saj je rekel, da je za Zapotrebo.«

Žena je odšla na podstrešje po lonec zabele in mu ga dala. On se ji je s sladkimi besedami zahvalil: «O gospodinja, kako lepo zabelo imate letos. Bog daj, da bi tudi drugo leto bila enaka.» Hitro jo je pobrisal, kakor bi ga nesel veter.

Ko pride muž domov, mu žena začne praviti, kako je gospodinjala in kaj je delala pri živini in na polju. Ko mu je povedala, kaj je naredila z zabelo, se je prestrašil in rekel: «Kaj bomo pa zdaj počeli? S čim bomo čez leto zabelili? Ni mi več gospodariti s teboj, ker si malo trčena. Ali ti manjka tretje kolo v glavi?» Gospodinja se hitro domisli in reče: «Pa saj sem dala temu gospodu lansko zabelo!» Gospodar pa je v hudi jezi pozabil, da lanske zabele sploh ni bilo več. Ves vesel ni mogel prehvaliti gospodinje za njeno dobro gospodarjenje.

Vse se je dobro izteklo, dokler si ni gospodar zaželel za kosilo žgancev z zabelo.

V Vesolju

Grem z ladjo v Vesolje,
na obisk k teti iz Olja,
ki je sestrična smirkovega Mozolja.

Ona mi ponudi pice,
a jaz bi rajši slaščice.

Nato pride še teta Juka,
njena hčerka pa je
napihnjena Muha.

Teta iz Olja,
ki je sestrična smirkovega Mozolja,
ji ponudi slaščice,
a ona bi rajši pice.

Začne se prepir.
Hudir, kdo je zmagal?

Kako sem prišel v Vesolje,
ne vem,
saj sem še vedno preveč zelen.

Grem pa raje domov,
kjer me čaka kuža.
HOV, HOV!

Jasmina Mokronko, 7.a

Smeje se srčece

Smeje se srčece,
ko je veselo.

Ko je polno upanja,
radosti in življenja.

Kadar otrok prvič reče: »Tata!«,
ko nekdo pove smešen vic,
ko dva sta zadržana:
usta se odpro
in v srcu je toplo.

A ko je žalostno,
žaluje in smeh molče pogreša.

Ampak srca kar naj se smejejo,
saj, kot pravijo: »Smeh je zdravje
za mlade in manj mlade,
večne filozofe, resne in zaljubljene.«

ROJSTVO, literarni in likovni zbornik

Tematski naslov: Smeč je svoboda srca

Izdala: OŠ Ob Dnavinji, Slovenske Konjice

Prispevke izbrali in uredili:

Anita Brumec, Lea Cibrič, Tanja Juhart, Marjanca Kukovič,
Klavdija Leskovan, Maja Lešnik, Lea Pavnič, Maja Pučnik, Ana Štrnc iz 8. razreda.

Mentonica: Emilija Višič

Mentonice ustvarjalnega pisanja:

Marta Levart, Majda Makovšek, Anita Mlakar,
Manica Nerat, Milena Pajek, Irena Ratej, Milica Smolnikar,
Olga Strmšek, Brigita Štefane, Mateja Trunkl, Emilija Višič, Milena Volavšek

Risali so: Luka Marinšek, Ines Mažič, Katja Mlakar, Neli Penič,
Lea Podpečan iz 3. a-razreda, Ana Gorinšek iz 6. c-razreda,
Saša Alenc, Iris Jerab, Matjaž Kovačič, Boris Plešnik, Jaka Prelec,
Katarina Rumež, Miha Založnik iz 7. a-razreda, Petra Androjna, Danijel Habjan,
Rok Klokočovnik, Maruša Kuk, Kristijan Lamut, Monja Ovtar, Nežika Pavlič,
Urška Polegeek, Anamarija Todorovič iz 7. c-razreda, Tina Gorinšek,
Denis Napotnik, Mateja Pivec, Anja Potnik, Nejc Poznič, Maja Regošek iz
7. d-razreda, Tjaša Kotnik iz 8. b-razreda.

Oritek oblikovali: Ana Gorinšek, 6. c, Saša Regošek, 6. c, Tomaž Hribčnik, 7. a

Mentonici: Nada Hrovat, Majda Makovšek

Računalniška obdelava: Jana Novak Vekovan

Tisk: ARTPRO d.o.o.

Število izvodov: 500

Slovenske Konjice, november 2001

KAZALO

Tomaz Orož : Zgodba iz Smečlandije	stran 2
Rok Vakter : Kralj smeča	stran 2
Ivan Rak : V deželi Smeča	stran 4
Urban Bera : Narobe svet	stran 6
Ana Kolar : Smečoljubki	stran 8
Jure Hundrič : kadar je...	stran 8
Nadja Vežjak : Smečko	stran 10
Matej Kuzman : Režko cmera	stran 10
Katarina Hlastec : Ubogi človek	stran 12
Boštjan Plešnik : Muca in mačka	stran 12
Jernej Gorinšek : Županova Micka	stran 14
Nataša Obrul : Polna luna	stran 16
Tjaša Ledinek : Gašperjev motor	stran 16
Rebeka Pevce : Rambo na avtobusu	stran 18
Sara Oprčkal : Napitek proti nogometu	stran 18
Nika Pučnik : Smeč	stran 20
Učenci 1. a in 1. b : Rime na HI, HI, HO, HO	stran 20
Ana Brezovšček : kako prebrisan otroci pridejo do denarja	stran 22
Nika Kotnik : Pohojeno jajce	stran 24
Boštjan Matul : Zabela	stran 26
Damjan Kolar : V Vesolju	stran 28
Jasmina Mohorko : Smeje se srčece	stran 30

SPOŠTOVANI

ODLOČILI SMO SE, DA TUDI LETOS NADALJUJEMO LANI ZAČETI PROJEKT ROJSTVO. NAŠE DEJAVNOSTI V MESECU NOVEMBRU POSVEČAMO JUBILEJNI DESETI OBLETNICI ROJSTVA SAMOSTOJNE SLOVENIJE. KER SMO ŽELELI, DA BI TA JUBILEJ OBELEZILI ČIM BOLJ RADOŠTNO IN RAZIGRANO, SMO SI IZBRALI DELOVNI PODNASLOV **SMEH JE SVOBODA SRCA.**

V TEJ KNJIZICI SO ZBRANI LITERARNI IN LIKOVNI PRISPEVKI NAŠIH UČENCEV OD 1. DO 8. RAZREDA.

PO LITERARNEM IN LIKOVNEM NATEČAJU KONEC SEPTEMBRA SO V ODDELKIH USTVARJALI NA TEMO SMEH.

UPAM, DA VAS BODO NJIHOVI PRISPEVKI NASMEJALI IN PRINESLI VESELJE V VAŠA SRCA. PREDSTAVLJENI SO TUDI V RAZMISLEK, DA SAMO SVOBODA OMOGOČA SPROŠČEN NASMEH IN DA JE SPROŠČEN SMEH ODRAZ SVOBODNEGA SRCA.

RAVNATELJICA :
ANICA VEHOVAR

